

До питання про визначення гонококового антигена в сечі при жіночій гонорейі.

А. С. Жарковська і доц. В. Н. Васильєва.

Госпітальна акушерсько-гінекологічна клініка Харківського медичного інституту (зав.—проф. А. Е. Мандельштам) і Український центральний інститут венерології і дерматології (директор — проф. А. Н. Федоровський).

Ідея визначення бактерійних антигенів у крові, сечі та інших рідинах організму шляхом реакції відхилення комплементу — не нова. Грунтуючись на роботах Debré та Paraff'a, які визначили туберкульозний антиген у сечі заражених туберкульозом нирок та сечових шляхів, Лісовська вирішила спробувати цей метод для визначення гонококового антигена в сечі хворих на гонорею.

Зважаючи на те, що сеча сама по собі відзначається антикомплементарними властивостями, Лісовська додавала до неї 2% - содовий розчин до легколужної реакції, а після того сеча втрачала здатність затримувати гемоліз без додання протигонкокової сироватки. За спостереженнями Лісовської та інших авторів додавання соди не впливало на дослід.

Сироватку Лісовська брала з Пастерівського інституту в Парижі, а потім із Московського Мечніковського інституту. З Московського інституту сироватка була свіжіша і дала виразніші результати. Сечу брали свіжу, або зібрану напередодні. На випадок негативних результатів Лісовська радить брати сечу повторно.

Всього вона поставила щось із 450 реакцій у чоловіків, хворих на гостру та хронічну гонорею; більший процент позитивних реакцій дала гостра гонорея і далеко менший — хронічна.

Результати реакції Bordet-Gengou та на гонококовий антиген у Лісовської далеко не у всіх випадках збігалися.

Отож на підставі свого чималого матеріалу Лісовська доходить висновку, що 1) реакція на гонококовий антиген поруч з іншими методами дослідження при гонорейі є метод допоміжний; 2) реакція Bordet-Gengou та на гонококовий антиген для діагностики гонорейі, які взаємно одну доповнюють, треба робити сполучно у всіх сумнівних випадках.

Після Лісовської з'явилися роботи Овчиннікова та Семеняка, Лейтеса та Ізраельсона, а також Артамонова, які ставили реакцію із сечею та з вагінальними укладами у жінок. Всі роботи загалом потвердили висновки Лісовської.

Щоб перевірити цінність реакції Лісовської, ми поставили роботи на матеріалі госпітальної гінекологічної клініки медичного інституту та інституту венерології й дерматології для визначення реакції Bordet-Gengou у крові та гонококового антигена в сечі у жінок при гонорейі. Щоб не повторювати досліду Лісовської з певною сироваткою, ми вирішили провести нашу роботу з жіночою сироваткою, яка містить специфічні антитіла. Для цього ми брали кров у хворих з безперечно

позитивною реакцією Bordet-Gengou. Далі цю сироватку розлито в ампули і введено в роботу. Згодом ми користалися сироваткою кроликів, імунізованих гонококами.

Всього досліджено нами 30 хворих (перша серія досліду); із них у 28 діагностовано гонорею на підставі сполучення даних клінічної та бактеріологічної картини або реакції Bordet-Gengou.

За характером захворювання ці хворі поділяються ось як:

1. Гостра неускладнена гонорея (уретрит, цервіцит)	6 чол. *
2. Сальпінго — осфорити одно- або двосторонні	11 „
3. Мішечкуваті опухи додатків	7 „
4. Пери-параметрити із замуrowаними в них додатками	2 „
5. Гострий пельвеоперитоніт	2 „
6. Позаматкова вагітність	1 „
7. Туберкульозне вражіння додатків	1 „

Щодо деяких хворих реакцію ставили двічі, щодо деяких — тричі. Всього поставлено 42 реакції.

Ми взяли також сечу у чотирьох хворих чоловіків; із них у двох була гостра гонорея з гонококами у виділеннях, а у двох — хронічна неускладнена гонорея (у виділеннях раніш були гонококи); реакція Bordet-Gengou в обох на момент постави її ++++. У всіх 30 вип. жіночої гонореї та в 4 вип. чоловічої ми добули за Лісовською негативні реакції.

Для контролю ми брали сечу здорових.

У 22 із 24 хворих гонорейних досліджено реакцію Bordet-Gengou у крові: вона виявилася позитивною у 12 вип., малопозитивною у 2 вип., тобто позитивна реакція була у 63,5% випадків.

Отже, добувши негативні реакції у всіх дослідях, ми виявили, що сироватка жіноча та кроляча не дає затримки гемолізу, і ми виписали протигонokokову кінську сироватку з Московського Мечніковського інституту. Із цією сироваткою у нас досліджено сечу у 96 хворих (друга серія дослідів), у деяких по 2-3 рази. Всього на 96 хворих поставлено 126 реакцій.

За характером захворювання та за результатами реакції ці випадки поділяються ось як (див. таблицю на стор. 63).

У 10 вип. безперечно гонококкового походження реакція Лісовської була мало позитивна, у решті ж 114 вип., безперечно гонорейних, тобто у переважній більшості, реакція Лісовської була негативна або сумнівна; 2 вип. ускладненої гонореї, які дали позитивну реакцію Лісовської, цікаві тим, що при гонореї в анамнезі ані бактеріоскопічно та бактеріологічно, ані серологічно (негативна реакція Bordet-Gengou) виявити гонорею у цих хворих не вдалося, і тільки позитивна реакція Лісовської визначала захворювання.

Зіставивши реакції Bordet-Gengou та Лісовської у сечі в одних і тих самих хворих, ми виявили ось що.

Кров для реакції Bordet-Gengou взято у 55 хворих; позитивною виявилася у 36, із реакція Лісовської була малопозитивна у 5 хворих, сумнівна у 6 хворих, а в решті — негативна. Із інших хворих з негативною реакцією Bordet-Gengou реакція Лісовської була позитивна у двох наведених вище випадках.

* У всіх цих хворих у виділеннях виявлено гонокок Neisser'a. Реакція Bordet-Gengou у 5 вип. була негативна, в 1 вип. — сумнівна.

Отже, несприятливі результати, що ми їх добули, а також складність самої постави реакцій не дають нам змоги дійти таких висновків, яких дійшла Лісовська та інші цитовані вище автори, і далі ми цих реакцій не ставили.

Діагноз Diagnostic	Реакція Лісовської Réaction de Lissovskaïa				
	Позитивна Positive	Малопозитивна Faiblement positive	Невизначені результати Résultats incertains	Сумнівна Douteuse	Негативна Négative
Неускладнена гонорея — гостра та підгостра	—	5	6	2	57
Blennorrhagie non compliquée aiguë et subaiguë					
Хронічна неускладнена гонорея	—	1	—	—	7
Blennorrhagie chronique non compliquée					
Гонорея ускладнена — гостра та хронічна	2	3	2	4	32
Blennorrhagie compliquée aiguë et subaiguë					
Гонорейний моноартрит	—	1	—	—	4
Monarthrite blennorrhagique					
Всього	2	10	8	6	100
Total					

Література.

- Лисовская. — Венерология и дерматология. 1927, № 11.
 Лисовская. — Венерология и дерматология. 1928, № 11.
 Артамонов. — Венерология и дерматология. 1928, № 11.
 Овчинников и Семеняко. — Венерология и дерматология. 1928, № 11.
 Лисовская. — Труды II съезда урологов.
 Лейтес и Израэльсон. — Врачебное дело. 1930, № 12-13.

К вопросу об определении гонококкового антигена в моче при женской гонорее.

А. С. Жарковская и доц. В. Н. Васильева.

Госпитальная акушерско-гинекологическая клиника Харьковского медицинского института (зав. — проф. А. Э. Мандельштам) и Украинский институт венерологии и дерматологии (директор — проф. А. Н. Федоровский).

Цель нашей работы — выяснить значение реакции Лисовской для определения гонококкового антигена в моче как вспомогательного метода при диагностике гонорей у женщин.

Реакция эта аналогична реакции Bordet-Gengou, только здесь к испытуемой моче прибавляется комплемент и в качестве антитела — противокочковая сыворотка. Если моча содержит гонококковый антиген, должно получиться связывание комплемента, при прибавлении же гемолитической системы гемолиза не получится; при отсутствии же данного антигена в испытуемой моче комплемент останется свободным, и мы получим растворение красных кровяных шариков.

Нами произведены две серии опытов.

Первая серия производилась с женской сывороткой, содержащей специфические антитела, и сывороткой кроликов, иммунизированных гонококками. Было обследовано 30 больных, из коих у 28 была диагностирована гонорея на основании совокупных данных клинической и бактериоскопической картины реакции Bordet-Gengou. Общее количество постановок было 42. Во всех этих случаях мы получили отрицательные реакции.

Вторая серия опытов производилась с гонококковой лошадиной сывороткой Московского Мечниковского института. Обследовано 96 больных. Количество постановок 126. Получены следующие результаты: в 2 случ. реакция Лисовской оказалась положительной, в 10 случ.—слабо-положительной, а в 114 случ.—отрицательной или сомнительной.

При сопоставлении реакции Bordet-Gengou в крови и реакции Лисовской в моче у одних и тех же больных обнаружено следующее. Из 36 больных с положительной реакцией Bordet-Gengou реакция Лисовской оказалась у 5 слабо-положительной, у 6—сомнительной, у остальных—отрицательной. У 2 больных с отрицательной реакцией Bordet-Gengou в крови реакция Лисовской в моче оказалась положительной.

Неблагоприятные результаты, полученные нами, а также сложность самой постановки не дают нам возможности прийти к таким выводам, к которым пришла Лисовская, и от дальнейших постановок этой реакции мы отказались.

Sur la détermination de l'antigène gonococcique dans les urines dans la blennorrhagie chez la femme.

A. S. Jarkovskaja et prof. agrégé V. N. Vassilieva.

Clinique-hôpital d'obstétrique et de gynécologie de l'Institut de médecine de Kharkov (chef—prof. A. E. Mandelstamm) et Institut de dermatologie et de vénérologie d'Ukraine (directeur—prof. A. N. Fedorovsky).

Notre travail a pour but d'établir la valeur de la réaction de Lissovskaja pour la détermination de l'antigène gonococcique dans les urines, comme moyen auxiliaire du diagnostic de la blennorrhagie chez la femme.

Cette réaction est analogue à la réaction de Bordet-Gengou avec cette différence qu'on ajoute ici aux urines analysées du sérum anticoccique comme complément. Si les urines contiennent de l'antigène gonococcique, le complément sera lié, alors qu'avec l'introduction du système hémolytique l'hémolyse n'aura pas lieu. Dans le cas où les urines analysées ne contiennent pas d'antigène, le complément restera libre et les globules rouges seront dissous.

Nous avons fait deux séries d'expériences. La première était faite avec du sérum de femme contenant des anti-corps spécifiques et avec du sérum de lapins, immunisés par les gonocoques. Sur 30 malades examinées, chez 28 la blennorrhagie a été diagnostiquée d'après les résultats combinés de l'observation clinique et de la bactérioscopie, et de la réaction Bordet-Gengou.

En tout nous avons fait 42 observations. Dans tous ces cas nous avons obtenu des réactions négatives.

La deuxième série d'expériences a été faite avec du sérum gonococcique de cheval de l'Institut Metchnikov de Moscou. Nous avons examiné 96 malades en 126 observations. Les résultats obtenus sont les suivants: dans 2 cas la réaction de Lissovskaja a été nettement positive, dans 10 cas—faiblement positive, dans 114 cas elle a été négative ou douteuse. En compa-

rant la réaction Bordet-Gengou dans le sang et la réaction de Lissovskaja dans les urines des mêmes malades, nous avons obtenu les résultats suivants: dans 36 cas avec la réaction Bordet-Gengou positive la réaction de Lissovskaja était faiblement positive dans 5 cas, douteuse dans 6 cas, négative dans tous les autres. Dans 2 cas avec une réaction Bordet-Gengou négative, celle de Lissovskaja dans les urines était positive.

Les résultats peu satisfaisants que nous avons obtenus et la technique compliquée de ces expériences ne nous ont pas permis d'en arriver aux conclusions analogues à celle de Lissovskaja et nous avons renoncé à poursuivre ces observations.

~~12 4489~~
1748783

Экспериментальная Медицина

Шо́мский журнал

№ 4

Квітень
Avril

1936

La médecine
expérimentale

Держмедгизав